

I el plaer de les dones?

14 dibuixos de Lyona sobre els tabús, la ignorància i la pressió masclista que reben les dones

El sexe des d'una perspectiva de gènere femení ha estat sempre reprimat i silenciada, tenia ganes de parlar-ne amb naturalitat i crear debat, així com de la pressió social que reben les dones. A través de la il·lustració vaig pensar que era una manera amable i divertida de fer-ho. El feedback que he obtingut amb aquestes vinyetes [el compte d'Instagram de Lyona Ivanova és aquest (https://www.instagram.com/lyona_ivanova/)] ha estat espectacular i m'ha servit per adonar-me que, realment, encara queda molta feina per fer.

1. M'hauria agradat respondre-li això, però m'ho va dir per whatsapp i en aquell moment em vaig indignar tant que ni el vaig respondre. A no totes les ties ens agrada dur-lo així. A mi, personalment, em fa sentir com si fos una nena petita, i no, no hem nascut per complaure-us! Que cadascú faci el que vulgui amb el seu pèl.

2. Oi que no cola? I això que amb un tio té més sentit. Doncs ara inverteix els personatges. Quantes vegades m'han arribat a dir això en una primera cita? Em sorprèn l'obsessió d'alguns tios pel sexe anal, com si fos tan fàcil, com si ens hagués d'agradar sí o sí. En el meu cas mai m'ha donat plaer, només dolor, un desmai i hemorroides.

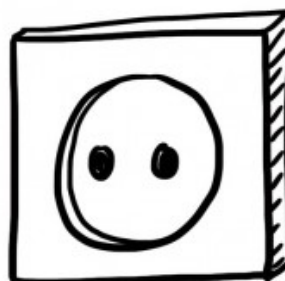

3. Això és el que pensa de l'amor romàntic. I vosaltres creieu en l'amor romàntic? (Extret del llibre *La vida es corta y luego te mueres*, que estava format per microcontes tan optimistes com aquest, escrit per Enric Pardo i il·lustrat per una servidora).

¿Por qué no
estamos
juntos?

Porque te
quiero de
verdad.

@lyona_ivanova + @enricpardo

4. L'altre dia, parlant de vibradors a les meves *stories*, vaig al·lucinar veient que, encara avui, hi ha moltes dones que se senten "malament, culpables, brutes..." quan es masturben. Com és possible que una cosa tan natural encara pugui ser un tabú? Desaprenquem tot el que ens han fotut al cap i aprenquem a estimar-nos a nosaltres mateixes!

5. Hi ha coses que no m'entren al cap, no només em preocuparia quedar-me embarassada, que, segons sembla, era l'única cosa que li preocupava a ell, sinó contreure tot un món de malalties a les quals sembla que aquest espècimen d'home, a qui no li agrada fer servir condó, en sigui immune.

6. Imagina't que ets molt jove, estàs amb el teu primer nòvio, se't trenca un condó i et ratlles moltíssim perquè tota la vida has sigut molt conscient de prendre precaucions per no quedar-te embarassada ni que t'encomanin alguna malaltia. Imagina que vas corrent a l'ambulatori i que, després d'explicar el que t'acaba de passar amb pudor i vergonya, buscant solucions i una mica de consol, el doctor et deixi anar: ELS CONDONS MAI ES TRENQUEN.

Em vaig quedar amb cara de tonta, de debò m'estava dient això? M'irrita la falta d'empatia que trobes sovint en situacions com aquestes. En aquell moment m'hauria agradat tenir el condó a la mà i llençar-li a la cara, però no, no ho vaig fer. Vint anys més tard ho hauria fet. Però de debò es creuen que les dones preferim prendre la píndola de l'endemà que fer servir el condó? Recordo l'endemà com el pitjor dia de la meua vida, els efectes secundaris de la píndola em van afectar molt, tenia una presentació a classe i gairebé em desmaio del dolor mentre parlava. Pensava que em moria. Creuen que preferim passar per això? He hagut de prendre la píndola de l'endemà tres vegades a la vida, les tres perquè el condó es va trencar. *Lis quindinis ni si rimpin!!!*

@lyona_ivanova

7. El sexe sempre ha estat definit des del punt de vista fal·locèntric, per això van anomenar tots els passos previs al coit preliminars, com si fossin un entrant. Quan per mi són sense cap dubte el plat fort del menjar.

8. Resulta que una de les operacions de cirurgia estètica que està més de moda és la labioplàstia, que consisteix en una reducció dels llavis menors, una operació que pot comportar la pèrdua de sensibilitat als genitals femenins i molèsties a l'hora de tenir fills, que podrien requerir una cesària. Però, i què? El que importa és que estiguis perfecta, jove, turgent, impol·luta.

Da igual tu sufrimiento,
lo importante es que estés
¡PERFECTA!

9. Moltes vegades he callat, he fingit, he aguantat... per vergonya, per avorriment, per cansament, per no quedar malament. Amb el temps he après que el sexe en companyia és molt millor quan hi ha bona comunicació. Crec que és més necessari que mai parlar de l'orgasme femení, no tot gira entorn de la penetració, així que digue-ho, demana-ho, explica què t'agrada, per les que mai ho han experimentat, per aquelles que ho descobriran aviat i per les que gaudeixen sense parar.

lyona

10. Soc el pitjor que hi ha. Això m'ha passat unes quantes vegades. Trobo uns amics que m'informen il·lusionats que es casen, i jo només els puc deixar anar un "per què?" Serà que no soc gens romàntica i que sempre hi busco alguna raó lògica com, per exemple, casar-se pels papers, per la declaració de la renda... o simplement que sempre que he visualitzat el meu casament ha estat un malson: ser el centre d'atenció durant tot un dia? Horror!!! Els romàntics... perdoneu-me.

11. Durant l'any estan amagats, i, de cop, amb el bon temps reapareixen de nou. Estàs a un concert i dius: oh! Què és això que es mou amb bogeria a prop de mi? Aixeques els braços per saludar algú i allà estan. Et fan una foto amb biquini i descobreixes una presència estranya. Són elles, les xixes dels braços. Juntas forever and ever.

AMORES de VERANO

12. Paula Bonet va rebre un linxament a Twitter (<https://twitter.com/paulaboneti/status/1009838794785345537?lang=ca>) pel simple fet d'exposar una realitat al voltant del cas de La Manada: si hi ha dones violades, hi ha violadors, i estan al nostre voltant. Aquest tuit ha despertat la bèstia del masclisme que tristament regna a la nostra societat. Gent amb incomprensió lectora prenent-se les seves paraules com una ofensa, al·legant que no tots els homes són violadors, atacant-la amb una falta de respecte que fa por, vomitant insults... i tot això va passar justament el cap de setmana en què ens vam despertar amb més casos de violació en grup. I que després ens diguin exagerades. Paula, tot el meu suport.

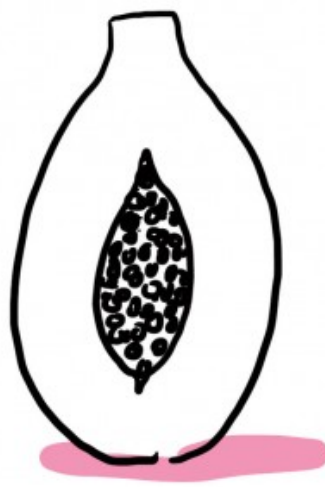

13. L'educació sexual com a tal no és una assignatura obligatòria a les escoles del nostre país, com a conseqüència s'imparteix o no segons l'ideari, l'interès o el pressupost econòmic dels centres, deixant a la seva voluntat que els nens, les nenes i els joves accedeixin a un dret que es troba a la Declaració dels Drets Humans del 1948, i a la qual Espanya s'hi troba sotmesa. Així doncs, normalment al màxim a què accedim és a alguna classe extra en què bàsicament se'ns parla de mètodes anticonceptius, i és allà on apareixen els plàtans, les bananes o, en el meu cas, els gegants adormits. Però, i a on queda el plaer? I les emocions? I les vulves? Menys plàtans i més papaies.

educación
sexual
en las escuelas

la gran
dividada

@lyona_ivanova

14. Arran de la meua publicació sobre la falta d'una bona educació sexual a les escoles, un senyor Troll, va contestar que els nois i les noies d'ara tenen molta més informació gràcies a internet. Vaig entendre que es referia a l'accés fàcil al porno; el porno, aquella font súper fiable i realista d'informació sobre el sexe, una font que, fins fa poc, només ha tingut un punt de vista, el de l'home (el porno majoritari encara és el que està dirigit per i per als homes). Aquell porno es basa en uns estereotips que es van perpetuant a la vida real, estereotips d'homes supermascles, invulnerables, dominants i dones objecte, ingènues, submises, verges, totalment predisposades als desitjos i a les ordres del semental.

Per a mi el porno mai ha tingut gaire interès, és gairebé com veure un documental d'animals, passen de la presentació dels personatges a un pla detall del membre de l'home entrant a l'òrgan reproductiu de la dona, és una cosa mecànica, sense ànima, fred... saltant-se el que per a mi és fonamental en el sexe: la seducció, la sensualitat, l'erotisme... Per això, quan de cop i volta estic amb un noi que repeteix aquest tipus de rols en ple acte, m'entren ganes de riure i perdo tota l'excitació. Per això crec que no hauríem de relegar tota l'educació sexual únicament al porno. Aprofito i pregunto: a quantes us ha passat alguna cosa similar? Un cop, una escopinada, un insult? (Sempre em refereixo a alguna cosa no pactada).

@lyona-ivanova